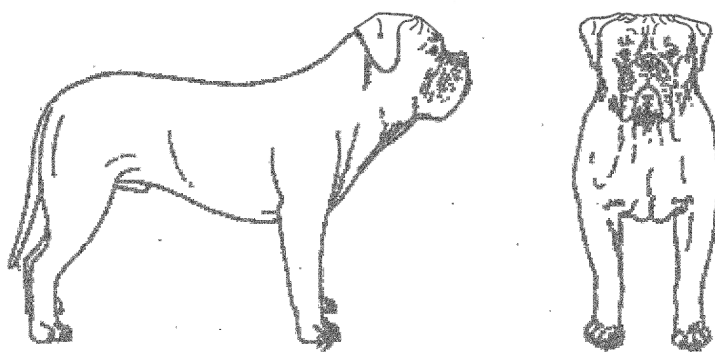

FCI Standard nr 116 / 23.01.2009 / EST

BORDOO DOGI / DOGUE DE BORDEAUX

Dessins de Sylvie GUICHARD

PÄRITOLUMAA: Prantsusmaa.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE
KUUPÄEV: 04.11.2008.

KASUTUS: Kaitse-, valve- ja hoiatuskoer.

FCI KLASSIFIKATSIOON: Rühm 2 Pinšerid ja šnautserid,
molossid ja šveitsi alpi
karjakoerad
Alarühm 2.1 Molossid
Ilma töökatseteta.

LÜHIÜLEVAADE TÕU AJALOOST: Bordoo dogi on üks vanimaid prantsuse tõuge, ilmselt alanide järeltulija, täpsemalt *alan vautre* järeltulija, kellest Foix' krahv Gaston Phebus (või Febus) kirjutas oma raamatus *Livre de Chasse*, et „tema hammustus on jõulisem kui kolme jahikoera oma kokku“. Sõna „dogi“ pärineb 14. sajandi lõpust.

Kuni 19. sajandi keskpaigani Bordoo dogi väljaspool Akvitaaniat praktiliselt ei tuntudki. Neid kasutati suurte ulukite – näiteks karude – jahtimiseks, võitluskoertena, valvekoertena, karjakoertena ning lihunike teenistuses. 1863. aastal toimus Pariisis, Jardin d'Acclimatation pargis, esimene prantsuse dogide näitus. Bordoo dogid olid sellel näitusel esimest korda esindatud selle nime all. Bordoo dogisid on olnud erinevaid liike: Toulousi tüüp, Pariisi tüüp ja Bordeaux tüüp, kes on tänapäeva bordoo dogi eellane.

Kahe maailmasõja ajal sai see tõug kõvasti kannatada ning peale teist maailmasõda oli see lausa välja suremas, ent 1960-ndatel sai selle tõu aretus uut hoogu.

I standard („*Caractère des vrais dogues*“) Pierre Megnin, *Le Dogue de Bordeaux*, 1896.

II standard J. Kunstler, *Etude critique du Dogue de Bordeaux*, 1910.

III standard Raymond Triquet, koostöös veterinaar Dr. Maurice Luquet'ga, 1971.

IV standardi koostas Jeruusalemma mudeli järgi (FCI) Raymond Triquet, koostöös Prantsuse bordoo dogide klubi ja komitee presidendi Philippe Serouil'ga, 1993.

2007. aastal täiendasid olemasolevat standardit SADBi aupresident Raymond Triquet, SADBi president Sylviane Tompousky ning SADBi komitee liige Philippe Sérouil.

ÜLDMULJE: Tüüpiline nõgusa joonega lühipealine moloss. Bordoo dogi on jõuline koer väga lihaselise kerega, samas tema üldmulje on harmooniline. Ta on üsna jässakas, rinna sügavus on natuke suurem kui rinnaku kõrgus maapinnast. Jässaka, atleetliku ja muljetavaldavana on sel tõul väga hoiatav välimus.

TÄHTSAD PROPORTSIOONID:

- Keha pikkus mõõdetuna õlanukist istmikunukini ületab turja kõrguse, suhtes 11/10.
- Rinna sügavus on rohkem kui pool turja kõrgusest.
- Koonu maksimumpikkus on 1/3 pea pikkusest.
- Koonu miinimumpikkus on 1/4 pea pikkusest.
- Isase koera pea ümbermõõt on ligikaudselt võrdne turja kõrgusega.

KÄITUMINE/ISELOOM: Iidse võitluskoerana on bordoo dogi väga hea valvur ja seda tänu sellele, et ta on ergas ja julge, ent samas ei ole agressiivne. Loomult on ta oma peremehesse äärmiselt kiindunud, truu ning südamlrik kaaslane. Rahulik, tasakaalukas ja väga kõrge ärritusläävega.

Isased on reeglina üsna domineeriva iseloomuga.

PEA: Kogukas, nurgeline, lai, pigem lühike, eest ja ülalt vaadates trapetsikujuline. Koonuseljust algavad koljuosa pikiteljed lähenevad üksteisele (suunaga ettepoole). Pea on kaetud mõlemal pool keskvasu asuvate sümmeetriliste kortsudega. Need sügavad vaod liiguvad vastavalt sellele, kas koer on valveasendis või mitte. Sellele tõule on iseloomulik silma sisenurgast algav suunaga suunurka jooksev vagu. Kui silma välisnurgast saab alguse suunurga või rinnaloti suunas kulgev vagu, peaks see olema võimalikult märkamatu.

KOLJUPIIRKOND:

Kolju:

- Isasel: kolju kõige laiema osa ümbermõõt on enam-vähem võrdne turja kõrgusega.
- Emasel võib see olla natuke väiksem.

Kolju suurus ja kuju on oimuluude, silmakooa kaarte, sarnaluude ja alalõua olulise arengu tulemus. Kolju ülaosa on kergelt kumer. Sügav keskvasu, mis suunaga ülespoole kahaneb. Otsmik domineerib, ent ei varjuta nägu. Sellele vaatama on nägu pigem lai kui kõrge.

Üleminek laubalt koonule: Väga rõhutatud, koonuga praktiliselt täisnurga all (95°-100°).

NÄOPIIRKOND:

Nina: Lai, hästi avanenud sõõrmetega, hästi pigmenteerunud vastavalt maski värvile. Püstine nina on lubatud, välja arvatud juhul, kui see on silmade suunas laskuv.

Koon: Jõuline, lai, tihe, kuid silmade alt mitte täis, üsna lühike. Ülaprofiil on kergelt kumer ja mõõdukate nahavoltidega. Tipu suunas koon pisut kitseneb. Pealtvaates on üldjoontes ruudukujuline. Kolju ülasaga võrreldes moodustab koonujoon suunaga ülespoole nürinurga. Horisontaalasendis on koonu ots tõmp, alaosa tihe ja lai ja koonu alumine ots on ülemisest eespool. Koonu ümbermõõt on peaaegu 2/3 pea ümbermõõdust. Koonu ideaalpikkus on moodustab 1/3-1/4 pea kogupikkusest mõõdetuna laubalõikest ninapeegliini. Seatud piirangud (maksimaalselt 1/3 ja minimaalselt 1/4 pea pikkusest) on lubatud, ent need ei ole eesmärgiks. Koonu ideaalne pikkus jääb nende kahe näitaja vahele.

Lõuad: Tugevad ja laiad lõuad. Alahambumus (see on sellele tõule iseloomulik). Alumised lõikehambad on ülemistest lõikehammastest eespool ning ülemiste lõikehammastest esimene külg ja alumiste lõikehammastest tagumine külg ei puutu omavahel kokku.

Alumine lõualuu on ülespoole kaardus. Silmatorkav lõug ei tohi ei osaliselt ega täielikult varjata ülahuult.

Hambad: Tugevad, eriti kihvad. Alumised kihvad asuvad teineteisest kaugel ja on kergelt kaarjad. Lõikehambad asuvad sirges reas – eriti alumised, mis moodustavad ühtlase ja sirge rivi.

Mokad: Paks ülemine moka, mõõdukalt rippuv, liibuv. Kõrvalt vaadates on alajoon ümar. Külgede pealt katab alumised lõuad. Eestvaates on ülahuule servad ühenduses alahuule servadega moodustades laia tagurpidi V.

Põsed: Väljapaistvad tänu hästi arenenud lihastele.

Silmad: Ovaalsed, teineteisest kaugel asetsevad. Silmalaugude sisenurkade vahe on võrdne kahekordse silma pikkusega (silmaava). Aval silmavaade. Silmavalge ei tohi olla nähtav. Värv: pähkelpruunist tumepruunini tumeda maskiga koerte puhul. Heledam värv pruuni maskiga või ilma maskita koerte puhul on lubatud, kuid ei ole soovitatav.

Kõrvad: Suhteliselt väiksed, värvilt pisut tumedamad kui karvkate. Tüvest on kõrva esiosa natuke kõrgemal. Kõrvad peavad langema allapoole, kuid ei tohi olla lontis. Valvsas olekus on kõrva eesmine serv tihedalt vastu põske. Kõrvaots on kergelt ümar ulatudes kõige rohkem silmade kõrgusele. Kõrvad asuvad üsna kõrgel kolju ülajoonel rõhutades veelgi selle laiust.

KAEL: Väga tugev, lihaseline, peaaegu silindrikujuline. Nahk on elastne, avar ja lõtv. Kaela keskmine ümbermõõt on peaaegu võrdne pea ümbermõõduga. Peast eraldab kaela põikisuunaline kergelt kumer vagu. Kaela ülemine osa on pisut kaardus. Selgelt märgatav rinnalott saab alguse kõri juurest moodustades volte kuni rinnani ilma liigse rippumiseta. Kaela alumine osa on väga jäme ja läheb sujuvalt üle õlgadeks.

KERE:

Ülajoon: Hästi hoitud.

Turi: Hästi märgatav.

Selg: Lai ja lihaseline.

Nimme: Lai. Üsna lühike ja massiivne.

Laudjas: Sabajuure juurest kergelt suunaga allapoole.

Rind: Jõuline, pikk, sügav, lai, ulatub küünarnukkidest allapoole. Lai ja jõuline rind, mille alajoon (vahetelg) on kumer suunaga allapoole. Ribid on hästi kaardunud ja esile kerkinud, ent ei tee rinda tünnikujuliseks.

Rinnaümbermõõt peab olema 25-35 cm turja kõrgusest suurem.

Alajoon ja kõht: Ulatub kaarjast sügavast rinnakorvist kuni kõrgele ulatuva tugeva kõhuni; ei ole liiga rippuv ega liiga üleval.

SABA: Juure kohas väga jäme. Sabaots ulatub eelistatavalt kõige rohkem kannaliigeseni. Madala asetusega, ilma tugevate jõnksude ja keerdudeta, paindlik. Puhkeasendis rippuv, aktiivses olekus tõuseb 90-120°, ilma et ulatuks seljale või läheks rõngasse.

JÄSEMED

ESIJÄSEMED: Tugev luustik, väga lihaselised jalad.

Õlad: Silmatorkavad tugevad lihased. Abaluu kalle keskmine (horisontaali suhtes umbes 45°), abaluu ja õlavarre vaheline nurk on pisut suurem kui 90°.

Õlavarred: Väga lihaselised.

Küünarnukid: Keha telgjoonelt vaadatuna mitte liiga lähedal rinnakorvile, aga ka mitte väljapoole suunatud.

Küünarvarred: Eest vaadatuna sirged või laia rinnaga koerte puhul kergelt sissepoole rohkem suunaga keskele. Küljelt vaadatuna vertikaalsed.

Kämblad (kämbjaliigesed): Jõulised. Küljelt vaadatuna kergelt kumerad. Eest vaadatuna mõnikord kergelt väljapoole kompenseerides nii küünarvarte kallet sissepoole.

Esikäpad: Tugevad. Varbad on tihedalt üksteise vastas, küüned kaardus ja tugevad, padjandid hästi arenenud ja nõtked: dogi seisab oma kaalule vaatamata kindlalt käppadel.

TAGAJÄSEMED: Robustsed jalad tugeva luustikuga, head nurgad. Tagantvaates on tagajäsemed paralleelsed ja vertikaalsed jättes võimsa mulje, kuigi esijäsemad on tagajäsemetest laiema.

Reie ülaosa: Hästi arenenud, tihedate selgesti nähtavate lihastega.

Põlveliiges: Paralleelselt suunaga ette või kergelt väljapoole.

Reis: Üsna lühike, lihaseline, allpool taanduv.

Kannaliiges: Lühike, kõõluseline, kannaliigese nurk mõõdukalt avatud.

Pöiad (pöialiigesed): Jõulised, ei tohi olla lisavarbaid.

Tagakäpad: Esikäppadest pisut pikemad, varbad tihedalt üksteise vastas.

KÕNNAK/LIIKUMINE: Molossi kohta üsna nõtke. Kõndides liikumine vaba, paindlik ja maadligi. Tagajäsemete hea liikumine, esijalgade hea ulatuvus, seda eriti traavides, mis ongi eelistatud liikumisviis. Kiirema traavi puhul langeb pea alla, ülajoon kaldub ettepoole, esikäpad liiguvad kere keskosa poole ning liikumine toimub esijalgade pika väljasirutumisega. Galopi puhul oluline vertikaalne liikumine. Võimeline jooksma väga kiiresti lühikest vahemaad maadligi.

NAHK: Paks ja piisavalt lõtv, ilma liigsete kortsudeta.

KARVKATE

KARV: Peen, lühike ja katsudes pehme.

VÄRV: Ühevärviline, kõik kollakaspruunid toonid mahagonist isabellani. Soovitatav on tugev pigmentatsioon. Mõõdukas koguses valgeid laike on lubatud rinnal ja käpaotstes.

Mask:

- **Must mask:** Must värv ei levi väga ulatuslikult, kindlasti ei tohi ulatuda kolju piirkonnani. Kolju piirkonnas, kõrvade juures, kaelal ja kere ülaosas võib olla kerge tume tonaalsus. Nina on must.
- **Pruun mask:** (varem nimetati punaseks või bisteriks). Nina on pruun. Silmade ümbrus ja huulte ääred on samuti pruunid. Võib esineda mittedomineerivaid pruune värvitoone; iga karv on osaliselt kollakaspruun või liivakarva ning osaliselt pruun. Sel juhul on konkreetne kerepiirkond üldiselt heledam.
- **Maskita:** Karv on kollakaspruun, nahk on punane (varem tunti seda ka punase maski nime all). Nina võib olla punakas.

SUURUS JA KAAL: Kõrgus peaks ligikaudu vastama kolju ümbermõõdule.

Turja kõrgus: Isased: 60-68 cm.
Emased: 58-66 cm.

Lubatud kõikumine -1 ja +2 cm.

Kaal:

Isased: vähemalt 50 kg

Emased: vähemalt 45 kg.

Emased: Sama kirjeldus, ent vähem rõhutatud.

VEAD: Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse aste sõltub otseselt konkreetse kõrvalekalde ulatusest ning selle mõjust koera tervist ja heaolu silmas pidades.

TÕSISED VEAD:

- Ebaproportsionaalne pea (liiga väike või liiga suur).
- Liigne sarnasus buldogiga:
Lame kolju, koonuosa lühem kui veerand pea pikkusest.
Paistes volt (rull) nina taga. Märkatav volt ümber pea.
- Alalõua märkatav külgmise kõrvalekalle.
- Suletud suuga pidevalt nähtaval olevad lõikehambad. Väga väiksed ja ebahühtlaselt asetsevad lõikehambad.
- Kumer selg (konveksne).
- Liitunud, ent mitte nihkes sabalülid.
- Sissepoole suunaga esikäpad (isegi vähesel määral).
- Liigselt väljapoole suunatud esikäpad.
- Lamedad reied.
- Liiga avatud põlvenurk (sirge nurgistus).
- Liiga kinnine põlvenurk, koer seisab tagantvaates liiga madalal.
- „Lehmajalad“ või „tünijalad“.
- Lonkav liikumine või tagajäsemete liiga veerev samm.
- Liigne hingeldamine.
- Valge värv saba otsas või esijäsemete eesmise osa, randme ja põia kohal või ühtlane valge kere eesosas rinnakust kõrini.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD:

- Agressiivsus ja liigne argus.
- Pikk kitsas pea ebapiisavalt väljendunud üleminekuga laubalt koonule, kusjuures koonu osa on pikem kui kolmandik pea kogupikkusest (kõrvalekalle tüübist).
- Koonuosa on paralleelne kolju ülajoonega või suunaga alla (rooma nina).
- Kõverad lõuad.
- Alahambumise puudumine.
- Suletud suuga pidevalt nähtaval olevad kihvad.
- Suletud suuga pidevalt välja rippuv keel.
- Sinised silmad, punnis silmad.
- Sõlmes, kõver või keerdus saba (kruvisaba, keerdsaba).
- Atrofeerunud saba.
- Viulikujuline kämbliigestele vajuv esiosa.
- Tahapoole avanev põlvenurk (pööratud põlv).
- Valge värv pea piirkonnas või kerel, ükskõik milline teine värv peale kollakaspruuni (toon-toonis või mitte) ning eriti selge pruun toon „šokolaad“ (kõik karvad on üleni pruunid).
- Tuvastatav diskvalifitseeriv viga.

Kõik füüsiliste ja käitumuslike kõrvalekalletega koerad diskvalifitseeritakse.

NB! Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud jätaielikult munandikotti laskunud munandit.

Tõlge: Multilingua büroo.